

Ministerium: Justitsministeriet
Journalnummer: Justitsmin., j.nr. 2007-7701-0005

Senere ændringer til forskriften
LOV nr 434 af 08/05/2006
LOV nr 221 af 21/03/2011
LOV nr 647 af 12/06/2013
LOV nr 618 af 08/06/2016
LOV nr 81 af 24/01/2017
LOV nr 550 af 30/05/2017
LOV nr 1711 af 27/12/2018
LOV nr 1722 af 27/12/2018

Bekendtgørelse af værgemålsloven

Herved bekendtgøres værgemålsloven, lov nr. 388 af 14. juni 1995, med de ændringer, der følger af § 15 i lov nr. 542 af 24. juni 2005, § 8 i lov nr. 552 af 24. juni 2005 og § 26 i lov nr. 538 af 8. juni 2006. Den ændring, der følger af § 8 i lov nr. 434 af 8. maj 2006, er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af ændringen fastsættes af ministeren for familie- og forbrugeranliggender, jf. § 15, stk. 3, i lov nr. 434 af 8. maj 2006.

Kapitel 1

Værgemål for børn og unge

Umyndige under 18 år

§ 1. Børn og unge under 18 år, der ikke har indgået ægteskab, er mindreårige og dermed umyndige. Unge under 18 år, der har indgået ægteskab, er dog mindreårige og dermed umyndige, hvis statsforvaltningen ved tilladelsen til ægteskabet har fastsat vilkår herom.

Stk. 2. Mindreårige kan ikke selv forpligte sig ved retshandler eller råde over deres formue, medmindre andet er bestemt.

Stk. 3. For så vidt ikke andet særlig er bestemt, handler værgerne på den mindreåriges vegne i økonomiske anliggender.

Værger

§ 2. For mindreårige er indehaveren af forældremyndigheden værge. Er der fælles forældremyndighed, er indehaverne begge værger.

Stk. 2. Under ganske særlige omstændigheder kan indehaveren af forældremyndigheden fritages for værgemålet.

Stk. 3. Er der fælles forældremyndighed, og er den ene af indehaverne under værgemål, jf. lovens kapitel 2, eller fritaget for værgemålet eller frataget dette, er den anden værge alene.

Stk. 4. Indtræder en af de i stk. 2 eller 3 nævnte omstændigheder for den, der har forældremyndigheden alene, eller for begge indehavere, beskikkes en værge.

§ 3. Er der to værger for en mindreårig, handler de i forening på dennes vegne.

Stk. 2. Den ene værge kan give den anden fuldmagt til at varetage værgemålet alene. Fuldmagten kan begrænses i tid eller til at angå bestemte anliggender. Den kan når som helst tilbagekaldes.

Stk. 3. Den ene værge kan med virkning i forhold til tredjemand modtage og kvittere for beløb, som en værge lovligt kan modtage, medmindre den anden værge har meddelt tredjemand, at dette ikke kan ske.

Stk. 4. Er den ene værge midlertidigt forhindret, kan den anden træffe beslutninger, som ikke uden ulempe kan udsættes.

Stk. 5. Er værgerne uenige, træffes afgørelse af statsforvaltningen.

§ 4. Om fratagelse og bortfald af værgens beføjelser finder § 12 tilsvarende anvendelse. Ved behandlingen af værgesager efter dette kapitel finder § 14, 1. pkt., § 15, § 16, stk. 2, § 18, stk. 1 og 4, § 20, stk. 1 og 3, og § 23, stk. 1, tilsvarende anvendelse. Endvidere gælder reglerne i § 24, § 25, § 26, stk. 1, og §§ 27-32, §§ 34-40 og §§ 42-46.

Stk. 2. Inden der beskikkes en værge for en mindreårig, der er fyldt 12 år, skal der finde en samtale sted herom med denne. Samtalen kan dog undlades, hvis den må antages at være til skade for den mindreårige, eller hvis denne ikke med nytte kan udtale sig.

Kapitel 2

Værgemål for voksne

Værgemålsformer

§ 5. Der kan iværksættes værgemål for den, der på grund af sindssygdom, herunder svær demens, eller hæmmet psykisk udvikling eller anden form for alvorligt svækket helbred er ude af stand til at varetage sine anliggender, hvis der er behov for det.

Stk. 2. Der kan iværksættes værgemål for den, der på grund af sygdom eller stærkt svækket tilstand er uegnet til at varetage sine økonomiske anliggender, og som selv anmoder herom, hvis der er behov for det i stedet for samværgemål efter § 7.

Stk. 3. Værgemålet kan begrænses til at angå økonomiske forhold, herunder bestemte aktiver eller anliggender. Det kan også begrænses til at angå personlige forhold, herunder bestemte personlige anliggender.

Stk. 4. For så vidt ikke andet særlig er bestemt, handler værgerne på den pågældendes vegne i anliggender, der er omfattet af værgemålet.

Stk. 5. Personer, der er under værgemål efter denne bestemmelse, er myndige, medmindre de tillige er frataget handleevnen efter § 6.

§ 6. I forbindelse med værgemål efter § 5, der omfatter økonomiske forhold, kan den retlige handleevne fratages, hvis dette er nødvendigt for at hindre, at den pågældende udsætter sin formue, indkomst eller andre økonomiske interesser for fare for at forringes væsentligt, eller for at hindre økonomisk udnyttelse. Fratagelsen af den retlige handleevne kan ikke begrænses til at angå bestemte aktiver eller anliggender.

Stk. 2. Den, der er frataget handleevnen, er umyndig og kan ikke selv forpligte sig ved retshandler eller råde over sin formue, medmindre andet er bestemt.

Stk. 3. Afgørelser om fratagelse af handleevne tinglyses, jf. tinglysningslovens § 48.

§ 7. Der kan iværksættes samværgemål for den, der på grund af uerfarenhed, svækket helbred eller anden lignende tilstand har behov for hjælp til at administrere sin formue eller varetage andre økonomiske anliggender, og som selv anmoder herom.

Stk. 2. Samværgemålet kan begrænses til at angå bestemte aktiver eller anliggender.

Stk. 3. Samværgerne og den pågældende handler i forening i anliggender, der er omfattet af værgemålet.

Stk. 4. Personer, der er under værgemål efter denne bestemmelse, er myndige.

Stk. 5. Reglerne i § 25, stk. 2, 2. og 3. pkt., §§ 26-30, § 32, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, og §§ 33-45 gælder ikke ved samværgemål.

Omfang af værgemål

§ 8. Afgørelser efter § 5 eller § 7 skal afpasses efter den pågældendes behov og må ikke være mere omfattende end nødvendigt. Der kan ikke ske fratagelse af handleevne efter § 6, hvis den pågældendes interesser i tilstrækkeligt omfang kan tilgodeses ved værgemål efter § 5.

Stk. 2. Er tilstanden midlertidig, eller er der af andre grunde særlig anledning hertil, kan værgemål tidsbegrænses.

§ 9. Hvis ændrede forhold giver anledning til det, skal en afgørelse om værgemål ændres til et mindre eller mere indgribende værgemål.

Ophævelse af værgemål

§ 10. Værgemål efter § 5, fratagelse af handleevne efter § 6 eller samværgemål efter § 7 skal ophæves, hvis betingelserne ikke længere er opfyldt.

Værger

§ 11. I forbindelse med afgørelser om værgemål skal der beskikkes en værge.

§ 12. Beskikkelsen fratages værgen, hvis denne misbruger sin stilling eller i øvrigt viser sig uegnet til hvervet, eller hvis det er nødvendigt af hensyn til den, der er under værgemål.

Stk. 2. Beskikkelsen bortfalder, hvis værgen selv kommer under værgemål efter reglerne i dette kapitel.

Kapitel 3

Behandlingen af værgemåls- og værgesager vedrørende voksne

Saglig kompetence

§ 13. Statsforvaltningen eller retten træffer afgørelse om værgemål efter §§ 5-10.

Stk. 2. Statsforvaltningen træffer afgørelse om værgemål efter § 5 og §§ 7-10, medmindre det findes betænkeligt at behandle sagen administrativt, herunder når den, der begæres sat under værgemål, protesterer mod, at der træffes afgørelse om værgemål.

Stk. 3. Retten træffer afgørelse om fratagelse af handleevne efter § 6 og i sager, som statsforvaltningen i medfør af stk. 2 har oversendt til retten til afgørelse.

Stk. 4. Statsforvaltningens beslutning om, hvem der skal afgøre sagen, kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 14. Statsforvaltningen foretager værgebeskikkelse og ændring heraf. I forbindelse med dom om værgemål eller kendelse om foreløbig afgørelse om værgemål foretages beskikkelse dog af den ret, der afsiger dommen eller kendelsen.

Stedlig kompetence

§ 15. Statsforvaltningens afgørelser efter § 5 og §§ 7-12 træffes på det sted, hvor den, som begæres sat under eller er under værgemål, har bopæl. Har denne ingen bopæl her i landet, træffes afgørelsen, hvor vedkommende har ophold. Har vedkommende hverken bopæl eller ophold her i landet, træffes afgørelsen af Statsforvaltningen Hovedstaden.

Anmodning

§ 16. Anmodningen om værgemål eller om ændring eller ophævelse af værgemål, jf. §§ 5-10, kan fremsættes af

- 1) den pågældende selv,
- 2) dennes ægtefælle, børn, forældre, søskende eller andre blandt de nærmeste,
- 3) værgen eller en særlig værge,

- 4) kommunalbestyrelsen,
- 5) regionsrådet eller
- 6) politidirektøren.

Stk. 2. Statsforvaltningen kan uden anmodning behandle spørgsmål om ændring og ophævelse af værgemål, jf. § 9 og § 10, samt om værgebeskikkelse og ændring heraf.

§ 17. Anmodning efter § 5 og §§ 7-12 sendes til statsforvaltningen. Anmodning om værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter § 6 sendes til retten.

Stk. 2. Anmodningen skal begrundes og i værgemålssager indeholde forslag til værgemålets karakter og omfang.

Stk. 3. Har statsforvaltningen modtaget en anmodning, der skal behandles af retten, oversendes den dertil. Det samme gælder, hvis retten har modtaget en anmodning, der skal behandles af statsforvaltningen.

Sagens oplysning

§ 18. Statsforvaltningen eller retten sørger for sagens oplysning.

Stk. 2. Statsforvaltningen eller retten indhenter en lægeerklæring om den pågældendes helbred som grundlag for en afgørelse efter § 5 eller § 6. I andre værgemålssager kan der indhentes en lægeerklæring, hvis det findes nødvendigt.

Stk. 3. Har den pågældende bopæl på institution, indhenter statsforvaltningen eller retten endvidere en udtalelse herfra som grundlag for en afgørelse efter § 5 eller § 6. I andre værgemålssager kan der indhentes en udtalelse, hvis det findes nødvendigt.

Stk. 4. Statsforvaltningen eller retten kan afkræve personer, der har kendskab til den pågældende, de oplysninger, som anses for nødvendige for behandling af sagen.

Stk. 5. Udgifter til lægeerklæringer til brug for værgemålssager betales af den myndighed, der skal afgøre sagen.

§ 19. Inden statsforvaltningen træffer afgørelse efter § 5 eller §§ 7-12, har den, som sagen angår, ret til at gøre sig bekendt med grundlaget for den påtænkte afgørelse og til at afgive en skriftlig eller mundtlig udtalelse til sagen, medmindre den pågældende ikke med nytte kan udtale sig om spørgsmålet.

Stk. 2. Inden retten træffer afgørelse, skal den, som sagen angår, udtale sig i et retsmøde, medmindre det i det konkrete tilfælde ikke skønnes påkrævet.

Underretning

§ 20. Statsforvaltningen eller retten underretter ægtefællen og værgeren eller en særlig værge, hvis en sådan allerede er beskikket, om anmodning om værgemål, jf. § 5 eller § 6, om ændring eller ophævelse af værgemål, jf. §§ 9 og 10, om oversendelse af sagen til retten, jf. § 13, stk. 2, om indbringelse af statsforvaltningens afgørelse for retten, jf. § 21, stk. 4, og § 22, og om anmodning i værgesager, jf. §§ 11 og 12. Underretning skal ikke ske i tilfælde, hvor den pågældende selv fremsætter anmodning om værgemål. Underretning skal ligeledes ikke ske til en separeret ægtefælle.

Stk. 2. Er der ingen ægtefælle, eller er ægtefællerne separeret, skal der i rimeligt omfang ske underretning af forældre, voksne børn eller andre blandt de nærmeste i tilfælde som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Den, der har fået underretning efter stk. 1 eller 2, skal have meddelelse om statsforvaltningens eller rettens afgørelse i sagen.

Foreløbige værgemål

§ 21. Statsforvaltningen eller retten kan træffe en foreløbig afgørelse om værgemål, hvis betingelserne i § 5 eller § 7 skønnes opfyldt og der er et øjeblikkeligt behov herfor. Under samme betingelser kan retten træffe en foreløbig afgørelse om fratagelse af den retlige handleevne efter § 6. Statsforvaltningen eller retten beskikker samtidig en foreløbig værge for den pågældende.

Stk. 2. I sager efter stk. 1 anvendes reglerne i § 18, stk. 2 og 3, § 19 og § 20 kun i det omfang, det er foreneligt med den foreløbige afgørelses karakter.

Stk. 3. En foreløbig afgørelse om værgemål og en foreløbig væргеbeskikkelse efter stk. 1 gælder, indtil der er truffet afgørelse eller afsagt dom i sagen efter §§ 5-7, eller indtil den foreløbige afgørelse ophæves.

Stk. 4. Statsforvaltningens afgørelser efter stk. 1 under værgemålssager efter § 5 eller §§ 7-10 kan indbringes for retten, der da også færdigbehandler sagen. § 22, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Prøvelse af værgemålsafgørelser

§ 22. Statsforvaltningens afgørelse efter § 5 eller §§ 7-10 kan inden fire uger efter, at der er givet meddelelse om afgørelsen, indbringes for retten.

Stk. 2. Anmodning om indbringelse for retten kan fremsættes af de samme, som kan fremsætte anmodning om værgemål, jf. § 16, stk. 1. Anmodningen indgives til statsforvaltningen, der oversender sagen til retten.

Stk. 3. Anmodning om prøvelse af statsforvaltningens afgørelse om værgemål har ikke opsættende virkning, medmindre retten bestemmer andet.

Administrative regler

§ 23. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om behandlingen af sager om værgemål og værger.

Stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med sundhedsministeren fastsætte regler om kravene til og udformningen af lægeerklæringer til brug under værgemålssager.

Kapitel 4

Værgens beføjelser og pligter

Værgens opgaver

§ 24. Værgen skal inden for hvervets omfang varetage interesserne for den, der er under værgemål.

§ 25. Værgen skal sørge for, at formuen bevares og giver rimeligt udbytte.

Stk. 2. Værgen skal sørge for, at indtægterne anvendes til gavn for den, der er under værgemål. Forældre kan som værger anvende barnets indtægter til dets underhold i passende omfang og under hensyntagen til deres og barnets stilling, jf. lov om forældremyndighed og samvær § 2, stk. 3.¹⁾ Er indtægterne ikke tilstrækkelige, kan værgen under hensyn til værgemålets karakter bruge af formuen i passende omfang med statsforvaltningens godkendelse, jf. § 39.

Stk. 3. Hvis værgen finder det forsvarligt, at den, der er under værgemål, sørger for sine egne behov, kan værgen overlade denne penge til egen rådighed til dette formål.

Medindflydelse

§ 26. Værgen skal spørge den, der er under værgemål, før der træffes beslutning i vigtigere anliggender. Dette gælder dog ikke, hvis den pågældende er under 15 år, hvis denne ikke forstår sagens betydning, eller hvis dette ikke kan ske uden betydelig vanskelighed.

Stk. 2. Er den, der er under værgemål, gift, og finder § 33, stk. 1, ikke anvendelse, skal værgen tillige indhente en erklæring fra ægtefællen, medmindre de er separerede.

Forbud mod kaution

§ 27. Værgen kan ikke forpligte den, der er under værgemål, ved kaution eller anden sikkerhedsstillelse for tredjemands gæld.

Tilsyn

§ 28. Statsforvaltningerne og forvaltningsafdelingerne, jf. § 35, stk. 1, fører tilsyn med værgerne. Justitsministeren fastsætter regler herom.

§ 29. Værgen skal sørge for, at der aflægges regnskab over forvaltningen af formue og anvendelsen af indtægter. Justitsministeren fastsætter regler herom.

§ 30. Justitsministeren kan fastsætte regler om værgens pligt til at indhente godkendelse fra statsforvaltningen, herunder til dispositioner over indtægten, jf. § 25, stk. 2, og formuen, jf. § 39, og til stiftelse af gæld.

Værgens erstatningsansvar

§ 31. Tilsidesætter værgen sine forpligtelser, er denne erstatningsansvarlig over for den, der er under værgemål, for skade, der forvoldes ved forsætligt eller uagtsomt forhold.

Værgens vederlag m.v.

§ 32. Værgen kan få nødvendige udlæg dækket og i den udstrækning, det er rimeligt, tillægges vederlag for sit arbejde. Beløbene, der fastsættes af statsforvaltningen, betales af den, der er under værgemål, eller, hvis denne ikke har midler, af statsforvaltningen.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter regler om udlæg og vederlag.

Stk. 3. For samværgemål gælder reglerne i stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 ikke. Samværgens vederlag m.v. betales af den, der er under samværgemål.

Gift under værgemål

§ 33. Er en gift person under værgemål efter lovens § 5 eller tillige efter § 6, bestyrer værgen i forening med den anden ægtefælle den del af fællesboet, der er omfattet af værgemålet.

Stk. 2. Værgen handler alene, hvis den anden ægtefælle er under værgemål, hvis ægtefællerne er separate, eller hvis det på grund af særlige forhold bestemmes i værgebesiknelsen.

Stk. 3. Ved de i stk. 1 nævnte værgemål gælder i dette kapitel alene reglerne i § 24, § 25, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, § 26, § 27, § 31 og § 32, stk. 1, 1. pkt. Værgens vederlag m.v. betales af den, der er under værgemål.

Kapitel 5

Formuens forvaltning og anbringelse m.v.

Formuen ved værgemålets iværksættelse og ved arv

§ 34. Formuen kan bevares i den form, den havde, da værgemål blev iværksat.

Stk. 2. Arv, der tilfalder en person under værgemål, kan bevares i den form, hvori den udlægges på skiftet.

Forvaltning

§ 35. Kontante midler, aktier, obligationer, pantebreve og andre værdipapirer omfattet af et værgemål skal bestyres i en forvaltningsafdeling knyttet til et pengeinstitut, som justitsministeren har godkendt her til, jf. dog stk. 2, § 37 og § 38.

Stk. 2. Værgen forvalter

- 1) faste ejendomme, løsøre, fordringer på naturalydelse og andre aktiver, der ikke bestyres i en forvaltningsafdeling efter stk. 1, og
- 2) beløb under en størrelse, som justitsministeren fastsætter.

Stk. 3. Værgen skal sørge for, at midler omfattet af stk. 1 indleveres til en forvaltningsafdeling, og kan ikke kvittere for modtagelsen heraf.

Anbringelse

§ 36. Kontante midler omfattet af et værgemål skal indsættes i en forvaltningsafdeling, jf. § 35, stk. 1, eller i et pengeinstitut, jf. § 35, stk. 2, nr. 2, eller anbringes i aktiver, som giver betryggende sikkerhed.

Gaver og friarv

§ 37. Ved gaver til personer under værgemål finder reglerne i §§ 28-30, § 35, stk. 1, § 36 og § 39 kun anvendelse, hvis giveren har bestemt det.

§ 38. Ved testamente kan arvelader bestemme, at reglerne i §§ 28-30, § 35, stk. 1, § 36 og § 39 ikke skal finde anvendelse på friarv.

Formueforbrug

§ 39. Værgen skal have statsforvaltningens godkendelse til forbrug af formue, der er omfattet af et værgemål. Dette gælder uanset, hvorledes aktiverne forvaltes.

Administrative regler

§ 40. Justitsministeren kan fastsætte regler om

- 1) værgens pligt til ved værgemålets begyndelse at udarbejde en fortegnelse over aktiver og passiver og om registrering, notering og tinglysning af umyndighed,
- 2) forvaltning efter § 35 og om tilsynet med forvaltningsafdelingerne, herunder om deres pligt til at give oplysninger om deres administration,
- 3) i hvilke aktiver midler omfattet af et værgemål kan anbringes, jf. § 36, og om undtagelse af mindre beløb fra anbringelsesreglerne,
- 4) offentlige myndigheders, forsikringsselskabers, pensionskassers og pengeinstitutters pligt til at indbetale midler omfattet af § 35, stk. 1, til en forvaltningsafdeling og til at indberette til tilsynsmyndigheden om løbende ydelser til personer under værgemål og
- 5) adgangen til i konkrete tilfælde at fravige forvaltnings- og anbringelsesreglerne.

Gifte under værgemål

§ 41. Reglerne i dette kapitel gælder ikke for værgemål, hvor værgen i forening med en ægtefælle bestyrer den del af fællesboet, der er omfattet af værgemålet, jf. § 33, stk. 1.

Kapitel 6

Umyndiges selvstændige rådighed og næring

§ 42. Umyndige råder selv over,

- 1) hvad de har erhvervet ved eget arbejde, efter at de er fyldt 15 år, eller efter at de er frataget den retlige handleevne,
- 2) hvad de har fået til fri rådighed som gave eller som friarv ved testamente, og
- 3) hvad værgen har overladt dem efter § 25, stk. 3.

Stk. 2. Rådigheden omfatter også indtægter af det erhvervede, og hvad der træder i stedet herfor. Den medfører ikke adgang til at påtage sig gældsforpligtelser.

Stk. 3. Værgen kan med statsforvaltningens godkendelse fratage den umyndige rådigheden, hvis det er nødvendigt af hensyn til dennes velfærd.

§ 43. Værgen for en umyndig, der er fyldt 15 år, kan med statsforvaltningens godkendelse tillade, at denne på egen hånd udøver næring eller anden virksomhed.

Stk. 2. En umyndig, der har tilladelse til at udøve næring eller virksomhed, kan på egen hånd indgå de retshandler, som falder inden for virksomhedens område.

Stk. 3. Værgen kan med statsforvaltningens godkendelse tilbagekalde tilladelsen. Tilbagekaldelsen får kun virkning for tredjemand, hvis denne kendte eller burde kende den.

Kapitel 7

Ugyldige aftaler

§ 44. Har en umyndig indgået en aftale på egen hånd uden at være berettiget dertil, kan den anden part træde tilbage fra aftalen, medmindre den forinden er godkendt eller bindende opfyldt. Tilbagetrædelse kan meddeles til den umyndige.

Stk. 2. Vidste den anden part, at aftalen blev indgået med en umyndig, og havde den anden part ikke grund til at tro, at denne havde hjemmel til at indgå aftalen, kan parten dog først træde tilbage efter udløbet af den frist, som ved aftalens indgåelse blev fastsat til at indhente godkendelse, eller som med rimelighed måtte forudsættes at medgå hertil.

Stk. 3. Så længe den umyndige opfylder en aftale om personligt arbejde, kan den anden part ikke træde tilbage fra aftalen.

§ 45. Bliver en aftale ugyldig efter § 44, fordi den ene part er umyndig, skal parterne tilbagelevere, hvad de har modtaget, eller, hvis dette ikke er muligt, erstatte dets værdi. Den umyndige skal dog kun yde erstatning i det omfang, det modtagne skønnes at være kommet denne til nytte.

Stk. 2. Har den umyndige givet urigtige oplysninger om sin berettigelse til at indgå en aftale og derved forledt den anden part til at indgå aftalen, kan det, uanset om nogen opfyldelse af aftalen har fundet sted, i det omfang det findes rimeligt, pålægges den umyndige at erstatte det tab, som aftalen har medført.

Stk. 3. Har den umyndige ved aftalens indgåelse gjort sig skyldig i strafbart forhold, gælder de almindelige erstatningsregler.

§ 46. En aftale er ikke bindende, hvis det må antages, at den er indgået af en person, der på grund af sindssygdom, herunder svær demens, hæmmet psykisk udvikling, forbigående sindsforvirring eller en lignende tilstand manglede evnen til at handle fornuftmæssigt.

Stk. 2. Ved opgøret mellem parterne gælder § 45, stk. 1.

Stk. 3. Var den anden part i god tro, kan der, uanset om nogen opfyldelse af aftalen har fundet sted, i det omfang det findes rimeligt, tillægges parten erstatning for det tab, som aftalen har medført.

Kapitel 8

Særlige værgemål

§ 47. Skal værgen indgå en retshandel med den, der er under værgemål, eller kan deres interesser i et retsforhold i øvrigt være modstridende, beskikkes der en særlig værge.

§ 48. Er en beskikket værge midlertidigt forhindret i at varetage sit hverv, kan der beskikkes en særlig værge.

§ 49. Er nogen på grund af fravær midlertidigt forhindret i at varetage sine anliggender, kan der, hvis der er et øjeblikkeligt behov herfor, beskikkes en værge til, så længe forhindringen består, at varetage den pågældendes anliggender i nærmere angivet omfang.

§ 50. Værger efter §§ 47-49 beskikkes af statsforvaltningen.

Stk. 2. Ved værgesager efter §§ 47-49 finder reglerne i § 15, § 17, stk. 2, § 18, stk. 1 og 4, og § 23, stk. 1, tilsvarende anvendelse. Reglerne i § 19, stk. 1, og § 20 anvendes i det omfang, det er foreneligt med afgørelsens midlertidige karakter.

Stk. 3. § 12 om fratagelse og bortfald af værgens beføjelser finder tilsvarende anvendelse. Endvidere finder § 24, § 26 og §§ 28-32 tilsvarende anvendelse.

Kapitel 9

Internationale aftaler

§ 51. Regeringen kan indgå overenskomst med andre stater om forholdet mellem dansk og fremmed rets regler om umyndighed og værgemål. Overenskomsten finder anvendelse her i landet efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om forholdet mellem danske og andre nordiske landes regler om umyndighed og værgemål.

Kapitel 10

Ikrafttræden m.v.

§ 52. Loven træder i kraft den 1. januar 1997.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 211 af 13. maj 1981 om anbringelse og bestyrelse af umyndiges midler m.v.

§ 53. Lov om umyndighed og værgemål (myndighedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 443 af 3. oktober 1985, ophæves.

§ 54. (Udeladt).

§ 55. Personer, der er umyndiggjort efter bestemmelsen i myndighedslovens § 2, anses efter denne lovs ikrafttræden for at være under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. § 5 og § 6. Værgemålet anses dog ikke for at omfatte personlige forhold, jf. § 5, stk. 3, medmindre der ved denne lovs ikrafttræden tillige var truffet afgørelse om umyndiggørelse i personlig henseende efter bestemmelsen i myndighedslovens § 46.

Stk. 2. Personer, der er under lavværgemål efter den tidligere lovgivning, anses som værende under samværgemål, jf. § 7.

§ 56. Er der før lovens ikrafttræden iværksat testamentarisk værgemål, gælder den hidtidige lovgivnings regler herom.

§ 57. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 542 af 24. juni 2005 om regional statsforvaltning indeholder følgende bestemmelse om ikrafttræden:

§ 6. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udeladt).

Lov nr. 552 af 24. juni 2005 (Ændringer som følge af kommunalreformen) indeholder følgende bestemmelse om ikrafttræden:

§ 12

Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Lov nr. 538 af 8. juni 2006 (Politi- og domstolsreform) indeholder følgende bestemmelser om ikrafttræden:

§ 105

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2-22 og § 106.
Stk. 2-22. (Udeladt).

§ 106

(Udeladt).

Justitsministeriet, den 20. august 2007

LENE ESPERSEN

/ Torben Jensen

- ¹⁾ Lov om forældremyndighed og samvær, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2007, er ophævet ved § 47, stk. 2, i lov nr. 499 af 6. juni 2007, forældreansvarslov, der træder i kraft den 1. oktober 2007, jf. lovens § 47, stk. 1. § 2, stk. 3, i lov om forældremyndighed og samvær er videreført i § 2, stk. 3, i forældreansvarsloven.